

TORONYIRÁNY

XVI. 26.

2022. június 26.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 13. vasárnap

Június 27. Szent László király

Június 29. Szent Péter és Szent Pál apostolok

Július 2. Szűz Mária látogatása Erzsébetnél

Az igazi hit, az a hit, amely minden tettet átleskésít, az a természetfeletti hit, amely lerántja a világ álarcát és minden dologban rámutat Istenre; amelynek semmi sem lehetetlen; amely azon fírad, hogy ilyen szavak, mint nyugtalanság, veszély, félelem, értelmetlenek legyenek; amely nyugalommal, békével és mély örömmel telve egy életen át vezet, mint anya a gyermekét kézen fogva; amely a lélekben főleg értelmileg oly tökéletesen feloldja a nehézségeket, felismerve azok érvénytelenségét és gyermekségét; amely oly szilárdan bízik az imádságban, egy gyermek bizalmával, aki jogos dologban kéri atyja segítségét; az a hit, amely megmutatja nekünk, hogy „minden csaló hiábavalóság azon kívül, ami Istennek tetszik”; az a hit, amely mindent más fényben lát: az embereket, mint Isten képmásait, akiket szeretnünk, tisztelnünk kell, s akiknek oly sok jót kell tennünk, amennyit csak bírunk, mert ők a legnagyobb Szeretetnek a képmásai; az a hit, amelyben a többi teremtményeket úgy látjuk, kivétel nélkül, mint amelyek arra segítenek, hogy megnyerjük a mennyet, miközben Istent dicsérjük, hogy használhatjuk őket vagy ők megtagadnak minket; az a hit, amely saját kicsinységünket felismerteti velünk, amikor megsejtjük Isten nagyságát; amely késlekedés nélkül, szégyenkezés nélkül, félelem és ellenkezés nélkül mindenre vállalkozik, ami Istennek tetszik – ó, ez a hit nagyon ritka!

Istenem ajándékozz meg engem ezzel! Istenem, hiszek, de erősítsd hitemet! Istenem, add, hogy mindig higgyek benned és szeresselek, erre kérlek a mi Urunk, Jézus Krisztus nevében. Ámen.

Szent Charles de Foucauld

A szentmise olvasmányai

- 1. 1Kör 19,16b.19-21** Elizeus meghívást kap a prófétai tisztségre, elbúcsúzik övétől, és követi Illés prófétát.
- 2. Gal 5,1.13-18** A Krisztusban hívők a teljes lelki szabadságra kapnak meghívást a Szentlélek vezetésével.
- 3. Lk 9,51-62** Jézus, apostolainak egy át nem gondolt felvetésére válaszolva megjegyzi: ő nem azért jött, hogy az embereket elpusztítsa, hanem hogy megmentse.

Jézus elutasítása Szamáriában

Jézus követeket küld maga előtt, hogy szállást készítsenek neki, de azok az egyik szamariai faluban elutasításra talál. J. Flavius zsidó történetíró (A zsidók története, XX.6.) is tanúsítja, hogy a galileai zarándokok szokásos útja Szamárián keresztül vezetett. J. Flavius arról is beszámol, hogy a zarándoklatok folyamán többször összetűzésekre is sor került a zsidók és a szamaritánusok között. A két népcsoport között egyébként évszázadok óta ellenséges volt a viszony. A zsidók lenézték a szamaritánusokat, akik keverék csoportosulásnak számítottak. Az északi királyság megszűnte (Kr. e. 722) után az asszírok idegen telepeseket hoztak Izrael területére, akik összekeveredtek az őslakossággal (vö. 2Kör 17,24). A keveredésből jött létre a szamaritánus népcsoport, amely ugyan magáénak vallotta a Jahve-vallást, de főleg a babiloni fogság (Kr. e. 587-538) után egyre inkább eltávolodott a hivatalos jeruzsálemi kultusztól. Garizim hegyén önálló templomot építettek (kb. Kr. e. 330), amelyet azonban Kr. e. 128-ban Johannesz Hyrkanusz hasmóneus uralkodó lerombolt. A zsidók és a szamaritánusok közötti ellenségeskedés ezzel csak fokozódott.

Az imént felvázolt kortörténeti háttér magyarázatot ad arra, hogy miért nem fogadják be Jézust egy szamaritánusok lakta faluban. Az 51. vers fényében azonban az elutasítás mélyebb értelmet kap. A szamaritánusok nemcsak egy Jeruzsálemben tartó zarándokot utasítanak el, hanem magát a Messiást, aki műve beteljesítésének céljából megy a szent városba. A barátságtalan fogadtatásra a Zebedeus-fiak, Jakab és János meglehetősen drasztikus módon kívánnak válaszolni. Illés próféta egykori cselekedetét szeretnék megismételni. Illésről többek között azt olvassuk az Ószövetségben, hogy szavára tűz csapott le az égből, és elpusztította az őt elfogni érkező katonákat (2Kör 1,10-14). Jakab és János javaslata valószínűleg összefüggésbe hozható azzal a névvel, amelyet a Mk 3,17 szerint maga Jézus adott nekik: „Boanergesz”, vagyis „mennydörgés fiai”. Lehetséges, hogy heves és indulatos természetük, amely a mostani fellépésükben is megnyilvánul, adott alkalmat a név keletkezésére.

Jézus válaszát a szöveg igen tömör formában közli. Megfordul – a menet élén kell őt elképzelni – és megfeddi a két tanítványt. Nem kívánja Illés tettét megismételni, s nem kíván büntető ítéletet tartani. Útjának célja a szenvedés, amely teljes ellentétben áll mindenfajta bosszúval. A tanítványoknak Jézust követve kell megtanulniok, hogy a mester ideálja az ellenségszeretet, és nem a

bosszúállás (Lk 6,27-28). Az epizód azzal a megjegyzéssel zárul, hogy Jézus és tanítványai más faluba térnek be.

Majd egy közelebről be nem mutatott személy (Mt 8,19 szerint egy írástudó) lép Jézushoz, és feltétel nélkül késznek mutatkozik a követésére. A csatlakozási szándék kiváltó okairól semmit sem tudunk meg. A lényeg az, hogy az ismeretlen férfi kész lakóhelyét és családját elhagyni, hogy Jézussal lehessen. Jézus nem utasítja el az ajánlatot, csupán a követés keménységére hívja fel a figyelmet. Aki vele tart, annak teljes sorsközösséget kell vele vállalnia. Saját helyzetét közmondásszerű kijelentéssel szemlélteti. Amíg a kóborló állatok (rókák) és a vándorló madarak biztos menedéket tudhatnak magukénak, addig az ő életére a teljes hazátlanság a jellemző. A mondás jól megvilágítja azt a szomorú valóságot, hogy a teljhatalommal rendelkező Emberfia nem talált hazára az emberek között. Az előző szakaszban elbeszél elutasítás (9,51-56) után különösen is aktuális ez a megállapítás.

A második esetben maga Jézus kezdeményez, és követésre szólít fel valakit, akinek közelebbi kiléte ismét homályban marad. A meghívott személy alapjában véve kész a felszólítás teljesítésére, de haladékot kér, hogy egy fontos családi kötelességének eleget tegyen: halott édesapjának kell a végtisztességet megadnia. A halottak eltemetése szent kötelességnek számított, és mentesített más vallási teendőktől, a Törvény tanulmányozásától és a kötelező imák elmondásától. A farizeusok a legkiemelkedőbb jócselekedetek közé sorolták. Jézus válasza, amely kegyeletsértőnek tűnik, egyértelműen mutatja a törvénnyel és az emberi szokásokkal szembeni szabadságát, valamint azt a radikális követelményt, amelyet követői elé állított. Jézus olyan abszolút elkötelezettséget kívánt követőtől, mint amelyet Jahve a szolgálatában álló prófétáktól. A mondatban a „halott” szó kétszer szerepel, de nem ugyanabban az értelemben. Csak a második alkalommal jelenti a valóságos halottakat. Az első alkalommal viszont azokra vonatkozik, akik nem követik Jézust és nem fogadják el tanítását, s ezért lelkiileg halottak. A mondat értelme tehát a következő: „Hagyd a (lelki) halottakra, hadd temessék (fizikai) halottaikat...”. Mivel Jézus felszólítása egy konkrét helyzetben hangzik el, nem szabad azt általános követelményként felfogni. A mondás ennek ellenére mindenki számára figyelmeztetés, hogy a Jézus ügyének való elkötelezettség minden más földi teendőnél fontosabb.

Jézus válaszában záró része (6b v.) hiányzik Máté párhuzamos helyén (8,22). Valószínűleg Lukács kiegészítéséről van szó. Az evangélista arra a valóságra kívánta irányítani a figyelmet, amely az elhunyt hozzátartozó eltemetésének természetes kötelezettsége alól mentesít: az Isten országára. Isten országának a szolgálata a tanítvány számára minden más emberi kötelességnél és kötelességnél fontosabb kell, hogy legyen (vö. Lk 12,31).

A harmadik személy, miként az első is, önként jelentkezik. Azzal viszont, hogy a követés előtt bizonyos önmagában véve egészen természetesnek tűnő családi kötelezettségnek kíván eleget tenni, a másodikra hasonlít. A tanítványjelölt a legközvetlenebb hozzátartozóitól szeretne búcsút venni. Kérése megegyezik azzal, amit Elizeus juttatott kifejezésre, miután Illés meghívta őt tanítványának (1Kir 19,20 köv.). Amíg azonban Illés megengedte Elizeusnak a családtól való búcsúvételt, Jézus nem teszi azt lehetővé. Képszerű mondással teszi egyértelművé, hogy annak, aki követése által az Isten országának szolgálatába áll, határozottan szakítania kell a múltjával. A földművelő ember, aki az eke mögött áll, csak úgy tud egyenes barázdát szántani, ha kizárólag előre tekint. Az „alkalmas az Isten országára” kifejezés a szövegösszefüggésben (a 6b vers után) nem annyira az Isten országába való belépésre vonatkozik, hanem Isten országának a hirdetésére. Csak az tudja hatékonyan Isten uralmát hirdetni, az Isten uralmának végső megvalósulását munkálni, aki teljes elszántsággal, hátratekintés nélkül vállalja Krisztus követését. Pál apostol ilyen odaadással tesz tanúságot, amikor a következőt írja: „Felejtem, ami mögöttem van, s az előttem lévő után rugaszkodom” (Fil 3,13).

Kocsis Imre

A jólneveltség kézikönyve (25.)

JÁRMŰVEKEN

1. VILLAMOS ÉS AUTÓBUSZ

1.1. Felszállás előtt

Egy villamos vagy autóbusz megállójában a legnagyobb erény kétségkívül a türelem. Felesleges fel-alá járkálni, feldönteni az utunkban álló várakozókat, fújtatni, vagy ami még rosszabb, káromkodni mert késik a jármű. A jelenlevők közül senki sem tehet róla és senki sem segíthet rajtunk. Ellenben elűthetjük az időt egy kis beszélgetéssel az osztálytársainkkal, illetve könyv-, vagy újságolvasással, ha hoztunk magunkkal. Amikor a várt jármű megérkezik, ne rohamozzuk meg rögtön az ajtót, elsodorva a nehezen mozgó idős embereket, a kismamákat, a gyerekeket; ne tapossunk a lábakon, ne zúzzuk össze a bordákat furakodás közben. Ugyanakkor udvarias cselekedet lehet a részünkről segíteni annak, akinek látszatra nehézségei vannak, kedvesen megkérdezve tőle: „Segíthetek?” Legyünk tapintatosak, nehogy megsértsünk valakit. Vannak ugyanis olyanok, akik nem igénylik mások segítségét.

Szálljunk fel anélkül, hogy tolakodnánk, legfeljebb ha jegyünk van és szeretnénk lyukasztani, akkor haladhatunk egy kicsit erőszakosabban, hogy elérjük a jegykezelőt: ez nem udvariasság kérdése. Ezután, ha úgy kívánjuk, kereshetünk magunknak ülőhelyet, természetesen odafigyelve azokra az utastársainkra is, akiknek nyilvánvalóan nagyobb szükségük van arra, hogy leülhessenek, mint nekünk: idősek, kismamák, mozgáskorlátozottak..., és lehetőleg ne foglaljunk el egynél több széket még a csomagjainkkal sem.

Ha ellenben nincs szabad ülés, menjünk a jármű azon részébe, ahol a lehető legnagyobb üres hely van ahelyett, hogy amint felszállunk, rögtön megvetjük a lábunkat az ajtónál, megakadályozva ezzel a többi felszállót, hogy kényelmesen elhelyezkedjen. Legfőképpen pedig ne álljunk el az ajtót sem a felszállásnál, sem a leszállásnál.

1.2. Utazás közben

Utazás közben akkor viselkedhetünk a legudvariasabban másokkal szemben, amikor láthatatlanná válunk. Vagyis a lehető legkevésbé zavarjuk a többi utast. Ne viccelődjünk hangosan, ne kiabáljunk, ne lökdösődjünk a barátainkkal, ne káromkodjunk, és hasonlók.

Ne felejtjük el azt se, hogy a tömegközlekedési eszközökön vannak kapaszkodók! Főlölesleg egyensúlyozni, mert egy hirtelen kanyarnál, hogy ne essünk el, a másik ruhájába kapaszkodunk, vagy ami még rosszabb, a többi utasra vetjük rá magunkat, hogy élő matracként fogják fel esésünket.

Ne használjuk újságtartónak a másik vállát, vagy a hölgyek kalapját, és ne lessük meg, mit olvasnak utastársaink. Másrészről viszont senkitől sem kérhetjük számon a magánszféra teljes tiszteletben tartását egy autóbuszon: ha van valami, amit nem szeretnénk mások orrára kötni, ne huzakodjunk elő vele.

Ez - magától értetődően - érvényes a beszélgetésekre is. Nem illendő mások párbeszédét kihallgatni, de mi se hozunk szóba túlzottan személyes témákat a tömegközlekedési eszközökön, tudniillik azt nem várhatjuk el az utasoktól, hogy befogják a fülüket, amikor beszélünk.

Mielőtt elkezdenénk kibeszélni valakit, kétszer is gondoljuk meg, hogy ezt hol tesszük. Az utasok között is lehet valaki, aki pont ismeri azt a személyt, és elmondhatja neki róla alkotott véleményünket, megjegyzéseinket. Bölcs megfontoltságra vall nem ócsárolni a különböző embereket, helységeket, országokat. Mindig lehet valaki a környezetünkben, aki magára veszi, amit mondunk és ezután már biztosan nem fog rajongói táborunkhoz csatlakozni.

Az tény és való, hogy egy kis szabad tér mindig jól esik, de csak azért elnyerni, mert jelenlétünk kellemetlen a velünk utazók számára, bizonyosan nem a legnagyobb érdem. Vegyük figyelembe, hogy a zsúfolt helyeken az ember és öltözéke tisztaságának a hiánya könnyen megérezhető. A kellemetlen szagok, melyek között a legjellegzetesebb az izzadság, nem oldódnak fel a levegőben, hanem összesűrűsödnek, éppen ezért fullasztóak lesznek. Ha problémáink vannak a tisztálkodással, sürgősen oldjuk meg, mielőtt emberek közé mennénk, illetve mielőtt fölszállnánk az autóbusszra, villamosra. Köhögés és tüszentés közben tegyünk zsebkendőt a szánk elé.

A tömegközlekedési eszközökön emellett nem illendő: enni, fészkelődni, turkálni a szájüregünkben, teljes hangerőn zenét hallgatni - még fülhallgatóval is zavaró lehet, papírt, ételmaradékot és mindenféle szemetet a jármű legelrejtettebb zugaiba hajigálni, rágógumit az ülések alá ragasztani stb. Természetesen a dohányzás tilos!

Tartsd nyitva a szemed, hogy időben észreveudd a megállót, ahol le szeretnél szállni, ne az utolsó pillanatban kelljen átgázolni mindenkin, aki közted és az ajtó között áll. Ne felejtjük el, hogy bizonyos utazási eszközöknél előre meg kell nyomni a leszállást jelző gombot, amikor pedig elindulunk az ajtó felé, nem lökdösődünk, hanem udvariasan odaszólunk az előttünk állóknak: „Szabad?” Nemcsak a járművön kell udvariasan viselkednünk, hanem felszállásnál is: álljunk meg az ajtó mellett, hogy a járműről történő leszállás minél gyorsabb és problémamentesebb legyen. Ha erre nem figyelünk oda, és a leszállókat meg sem várva törtetünk föl az autóbusszra/villamosra, a felszállásból könnyen egy indulatokkal teli, csoportos ökölvívó mérkőzés válhat.

2. VONATON

Az autóbusszal és villamossal történő közlekedéssel ellentétben, a vonatot általában hosszabb utazásokra vesszük igénybe. A vonaton az erőltetett együttlét tehát jóval nagyobb kockázatot rejt magában, mint az előbb említett járműveken.

Ebből kifolyólag próbáljunk meg minél kevesebb terhet jelenteni utastársaink számára. Ne sajátítsunk ki a kelleltnél több helyet magunknak, hanem tegyük csomagjainkat az ülés felett található csomagtartóra. Ha megéhezünk, ehetünk vagy ihatunk valamit, azonban anélkül, hogy disznóóllá változtatnánk a fülkét. Ne kényszerítsük bele utastársainkat egy véget nem érő beszélgetésbe, de váltsunk velük néhány szót, ha pedig nincs kedvük társalogni, fejezzük be a beszélgetést. Lehetőleg ne menjünk ki állandóan a fülkéből, folyamatos testhelyzet változtatásra kényszerítve ezzel a többieket, csak amikor feltétlenül szükséges: kinyújtóztassuk lábainkat, kimenjünk a mosdóba..., és mindig kérjünk elnézést. Jegyünket tartsuk kéz közelben, hogy veszélyesség nélkül mutathassuk meg az ellenőrnek: ne kelljen kipakolnunk érte a fél bőröndöt és három nagy táskát szétszórva tartalmukat a fülkében, mielőtt rájönnek, hogy mindvégig a zsebünkben volt.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Lovag és király Kelet-Nyugat vonzásában (1.)

„Erdély kapujában”, a Sebes-Körös két partján, Nagyváradon a hazai szemléldőnek ki más jut először eszébe, ha nem László, a lovagkirály, aki maga alapította a várost és a püspökséget 1093-ban. A várban emelt székesegyházban temették el, versben a nagy múltú váradi irodalmi élet egyik legelső képviselője, *Janus Pannonius* emlékezett meg a márvány sírról s lakójáról, aki mindannyiszor kikelt a kötömbök közül, ha bajban volt Csaba népe.

A barokk püspöki főtemplomban a koronás herma előtt, s a hadiszekerre láttán, amelyet László sírjában találtak, szinte eleven képen áll a meditáló elé a „haza bajnoka” (athleta patriae). A korán és tragikusan elhunyt jeles professzor, *Mezey László* szerkesztette, s adta közre immár huszonegyedik éve azt a könyvet, amely tanulmányokat szentel Szent László történetének. A Szent István után a második királyságot megerősítő uralkodóról azóta számos könyv, tanulmány látott napvilágot, s a legutóbbi idő filmje, a *Sacra Corona* is méltó emlékezés, „tanúsító okmány” arról, akiről legendák garmadája „énekel”. Mert a történetiség mellett a legendszerűség mindig megköveteli a benső érzés kidalolását is, nem törődve sokszor a történeti hűséggel. „Ki legendát mond, a szívével dalol!” - jegyezte meg egy ismeretlen szerző a XVII. században.

Az elmúlt esztendőben *Klaniczay Gábor* jelentkezett bőséges terjedelmű, ugyancsak alapos munkával, amelynek címe: „Az uralkodó szentsége a középkorban.” Külön lapokat szentel Szent Lászlónak, aki a Kelet és a Nyugat között „a megtestesülő lovagi értékrend” hordozója; 1290 körül Benedek, váradi püspök két prédikációt is szentel méltatására: „személyében az ideális lovag-király jó tulajdonságait látja: az erények által kiteljesített 'szellemi' nemességét (...) (Szent László király nemcsak testi nemességgel rendelkezett).” Négy erény hordozója-teljesítője volt: az igazságosságé, a megfontoltságé, az emberségé és a bátorságé.

Alakja különös módon kiemelkedik a róla szóló nevezetes énekben; „testi-lelki alkatával már születésekor Isten kegyelmének szándékát”, „eljövendő méltósága fundamentumát” nyilvánította - mondja a róla szóló legenda, s a felnőtt László alkati tulajdonságait csak még fokozza: „Természeti adottságaiban (...) az isteni irgalom különleges kegyelme a kiválóság kiváltságával a közönséges emberi értékek fölé emelte. Mert erős volt a keze, tetszetős a külseje, s miként oroszlánnak, hatalmas lába-keze, óriási a termete, a többi ember közül vállal kimagaslott: így árasztotta el az adományok teljessége, s ez már testileg is méltóvá nyilvánította a királyi koronára.”

Elgondolkodtató a kutató alábbi megjegyzése, de az uralkodói erények összetartozásában a középkor sajátos egy szemlélete (ha valóban jeles személyről van szó) természetesen igazolja az állítást: „Noha (a legendai) leírás a szentté avatást lebonyolító III. Béla fiziognómiájára is utalt, nyilván köze lehetett ahhoz, ahogyan Szent László élt a kortársak emlékezetében.” A lengyel krónikás, *Anonymus Gallus* a XII. században Lászlót emlegetve így emlékezik rá: „Amilyen kiváló a teste szerint, olyan túlradó a kegyessége.” Vajon mindez igazolja-e a történetírásban elterjedt föltevést, hogy László körül mindjárt a halála után „valamiféle spontán szentkultusz” alakult ki? *Klaniczay* nemmel válaszol, de előzményként arra utal, ami „az ősgesztában az ő uralmával foglalkozik, s amely - a rex iustusnak (igazságos királynak) Szent Edmund” (Dél-Anglia mártír királya a IX. században), „Szent Vencel” (Csehország védőszentje) és Szent István legendáiban is kiemelt tulajdonságaihoz hasonlóan - modellszerű képet fest a „pius rexről” (kegyes királyról): „meggyötörtek vigasza, elnyomottak támasza, gyöngék gyöngéd gyámszülője és árvák védelmezője.”

† Tóth Sándor

hírek információk

Pro Catechesi-díjat vett át a Szeged-Csanádi Egyházmegye két hitoktatója Kiss-Rigó László püspöktől június 16-án, az alsóvárosi Havas Boldogasszony templomban rendezett Te Deumon. A Szeged-Csanádi Egyházmegye által alapított díj Don Bosco pedagógiájának, életszentségének, egyházhoz való hűségének példáját állítja a katekéták elé. A kitüntetést Gyekiczki István Győzőné szarvasi, és Soczó Géza gyomaendrői hitoktató kapta.

A megfogant életekért lesz közös imádság a Dóm Szent Dömötör-kápolnájában június 28-án, kedden 17.45 órától. A Lelki adoptálás mozgalmához bárki csatlakozhat, aki vállalja, hogy egy veszélyben lévő magzatért naponta elmond egy Miatyánkot, egy tized rózsafüzért és egy rövid imádságot kilenc hónapon keresztül.

„Egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen” mottóval rendez fórumot június 29-én, szerdán a Védett Társadalom Alapítvány a Szegedi Dóm Látogatóközpont konferenciatermében. A 17 órakor kezdődő Szegedi Nemzeti Est vendége Földi László biztonságpolitikai szakértő, az alapítvány elnöke lesz. A rendezvényre a belépés díjtalan.

Adriano Falcioni olasz orgonaművész ad hangversenyt június 29-én, szerdán este 7 órától a Székesegyházban. A műsorban többek között Johann Sebastian Bach, Antonio Vivaldi, valamint Cézár Franck művei hallhatók. A Dóm további orgonahangversenyeinek időpontjai és a koncertek műsorai a domorgona.hu világhálós oldalon olvashatók. A koncertekre a belépés díjtalan.

Az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szervezésében június 30-án, csütörtökön este 7 órakor a nyár esti társaskör program keretében Csányi Sándor: *Megkísérlek kísérletezni – avagy Elektromos és mágneses jelenségek* című előadását hallgathatják meg az érdeklődők. Az estnek a plébánia (Újszeged, Torontál tér 4.) nagyterme ad otthont, ahová szeretettel várják az érdeklődőket.

A Mathias Corvinus Collegium (MCC) szegedi központjának *Fiatál Tehetségprogramjára* június 30-ig várják a leendő 5. osztályos tanulók jelentkezését. Az ingyenes, iskola mellett végezhető, minden második szombatot érintő tehetségfejlesztő program során a diákok számos tudományágban szereznek tapasztalatokat. Megismerkednek a drónok és robotok világával, érdekes kísérleteket végeznek, játékos formában tanulnak a vállalkozások világáról, az egészségügyi tudatosságról, de kipróbálhatják magukat riporterként, filmrendezőként és építészként is. Országosan elismert szakértők dolgoznak azért, hogy a diákok élményközpontú módszerekkel fedezzék fel a világot és bontakoztassák ki képességeiket. A jelentkezéshez szülői ajánlás beküldése szükséges, melyre a <https://fit.mcc.hu/jelentkezés> oldalon van lehetőség.

Július elsején ünnepeljük a magyar egészségügy napját. Ezen a napon született Semmelweis Ignác, az anyák megmentője, aki kiemelkedő szerepet játszott a gyermekágyi láz leküzdésében. Az ünnep alkalmából ezen a napon a 9 órakor kezdődő szentmisét az egészségügyben dolgozókért ajánlják fel a móravárosi Szent Kereszt templomban.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája idén 19. alkalommal szervezi az Egyházmegyei Nyári Tábort. A július 4-én kezdődő és július 10-én záruló tábor helyszíne Domaszék-Zöldfás lesz, mottója: „Bevállalod?”. Az idei táborban a szervezők 60 lelkes fiatalal járják körbe az emberi élet határait a kapcsolatokon, külső és belső határokon, illetve a komfortzóna megismerésén keresztül. A táborlakók kézműves foglalkozásokon, szentségimádáson és izgalmas kirándulásokon vesznek majd részt.

A nagy érdeklődésre való tekintettel két hónappal tovább látható Szekeres Erzsébet Magyar Örökség- és Pro Cultura Christiana díjas képző-, valamint textilművész kiállítása a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A „Fénnyel varrott képek” című tárlat augusztus 14-ig – hétfő kivételével – naponta 9-17 óráig tekinthető meg.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye sikeres KEHOP pályázatának köszönhetően korszerűsödött a gyomaendrői Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Gimnázium energetikai rendszere. A projekt során kicserélték a tornaterem nyílászáróit, továbbá a homlokzati ablakokat és a kültéri ajtókat. Az energiahatékonyság javítása érdekében szigetelték a lapostetőt és a padlásfödémeket. Megújult a fűtés vezetékhálózata, a munkálatok során új, termosztatikus szelepekkel ellátott radiátorokat szereltek fel. Az öltözők új tetőt kaptak. A felújítási munkálatok – melyek 10 hónapig tartottak - a Széchenyi 2020 program keretében, 112 millió forint európai uniós támogatással valósultak meg.

A Szent Péter és Pál apostolok ünnepét követő vasárnapon, július 3-án minden katolikus templomban a szentmiséken úgynevezett Péter-filléret gyűjtenek, azaz a perselyadományokat az Apostoli Szentszék tevékenységének, illetve az egész világegyházat szolgáló intézményeinek megsegítésére továbbítják.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.